Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 28. April 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 28 kwietnia 1941 r.	Nr. 35

Inhalt / Treść

Verordnung
über den jüdischen Wohnbezirk in Warschau.

Vom 19. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Kommissar für den jüdischen Wohnbezirk.

§ 1

(1) Der Distriktschef in Warschau wird ermächtigt, im Rahmen der von der Regierung des Generalgouvernements gegebenen Richtlinien die zur Ordnung des jüdischen Wohnbezirks in Warschau erforderlichen Anordnungen und Massnahmen zu treffen.

(2) Er setzt einen Kommissar für den jüdischen Wohnbezirk in Warschau ein.

(3) Der Kommissar für den jüdischen Wohnbezirk in Warschau bedient sich zur Durchführung seiner Aufgaben

1. der Transferstelle Warschau (§ 3),
2. des Obmanns des Judenrates in Warschau (§ 5).

Rozporządzenie
o dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie).

Z dnia 19 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Komisarz dla dzielnicy żydowskiej.

§ 1

(1) Szefa Okręgu w Warschau (Warszawie) upoważnia się w ramach wydanych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa wskazówek do wydania zarządzeń i wytycznych, wymaganych do uporządkowania dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie).

(2) Ustanawia on komisarza dla dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie).

(3) Komisarz dla dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie) posługuje się celem wykonania swoich zadań

1. placówką transferu (Transferstelle) Warschau (Warszawa) (§ 3);
2. przewodniczącym rady żydowskiej w Warschau (Warszawie) (§ 5).

§ 2

Der Kommissar für den jüdischen Wohnbezirk in Warschau ist dem Distriktschef in Warschau (Abteilung Innere Verwaltung) unterstellt. In seiner Dienststelle wird je ein Referat für allgemeine Verwaltungsangelegenheiten und für Wirtschaftsfragen gebildet.

Transferstelle.

§ 3

(1) Die Transferstelle Warschau ist eine Anstalt des öffentlichen Rechts, deren Satzung der Distriktschef in Warschau erlässt.

(2) Die Transferstelle Warschau regelt nach Massgabe ihrer Satzung die wirtschaftlichen Beziehungen des jüdischen Wohnbezirks zur Aussenwelt.

(3) Der Kommissar für den jüdischen Wohnbezirk in Warschau übt die Aufsicht über die Tätigkeit der Transferstelle Warschau aus. Er ist berechtigt, ihr hoheitliche Befugnisse zu übertragen.

Haushaltführung der Transferstelle.

§ 4

(1) Die Transferstelle Warschau bestreitet ihre Aufwendungen aus eigenen Einnahmen, insbesondere aus dem Haushaltsbeitrag der Verwaltung des jüdischen Wohnbezirks in Warschau und aus Gebühren.

(2) Die Höhe des Haushaltsbeitrages setzt der Distriktschef in Warschau jeweils für ein Rechnungsjahr fest. Die Gebühren werden nach Massgabe einer von der Regierung des Generalgouvernements zu genehmigenden Gebührenordnung erhoben.

(3) Die Transferstelle Warschau führt einen eigenen Haushalt und eigene Rechnung. Der Haushaltsplan bedarf der Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements.

Obmann des Judenrates.

§ 5

(1) Der Distriktschef in Warschau wird ermächtigt, die Aufgaben und Befugnisse eines Bürgermeisters gemäss den §§ 1 bis 3 der Verordnung über die Verwaltung der polnischen Gemeinden vom 28. November 1939 (VBlGG. S. 71) für das Gebiet des jüdischen Wohnbezirks in Warschau auf den Obmann des Judenrates zu übertragen.

(2) Der Obmann des Judenrates untersteht der Aufsicht des Kommissars für den jüdischen Wohnbezirk in Warschau und hat dessen Weisungen Folge zu leisten.

(3) Der Obmann des Judenrates stellt einen eigenen Haushaltsplan für die Verwaltung des jüdischen Wohnbezirks in Warschau auf, der der Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements bedarf.

Krakau, den 19. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 2

Komisarz dla dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie) podlega Szefowi Okręgu w Warschau (Warszawie) — Wydziałowi Spraw Wewnętrznych —. W jego urzędzie tworzy się po jednym referacie dla ogólnych spraw administracyjnych oraz dla spraw gospodarczych.

Placówka transferu.

§ 3

(1) Placówka transferu Warschau (Warszawa) jest instytucją prawa publicznego, której statut wydaje Szef Okręgu w Warschau (Warszawie).

(2) Placówka transferu Warschau (Warszawa) reguluje w myśl swego statutu stosunki gospodarcze dzielnicy żydowskiej do świata zewnętrznego.

(3) Komisarz dla dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie) sprawuje nadzór nad działalnością placówki transferu Warschau (Warszawa). Jest on uprawniony przenieść na nią upoważnienia zwierzchnicze.

Budżetowanie placówki transferu.

§ 4

(1) Placówka transferu Warschau (Warszawa) pokrywa swe wydatki z własnych dochodów, szczególnie ze sumy budżetowej zarządu dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie) oraz z opłat.

(2) Wysokość sumy budżetowej ustala Szef Okręgu w Warschau (Warszawie) każdocześnie na rok obrachunkowy. Opłaty pobiera się stosownie do ordynacji opłat, która winna być zatwierdzona przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa.

(3) Placówka transferu Warschau (Warszawa) prowadzi własny budżet i własną rachunkowość. Plan budżetowy wymaga zezwolenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

Przewodniczący rady żydowskiej.

§ 5

(1) Szefa Okręgu w Warschau (Warszawie) upoważnia się do przeniesienia zadań i uprawnień burmistrza według §§ 1 do 3 rozporządzenia o zarządzie gmin polskich z dnia 28 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 71) dla obszaru dzielnicy żydowskiej w Warschau (Warszawie) na przewodniczącego rady żydowskiej.

(2) Przewodniczący rady żydowskiej podlega nadzorowi komisarza dla dzielnicy żydowskiej i winien wykonywać jego wskazówki.

(3) Przewodniczący rady żydowskiej układa własny plan budżetowy dla administracji dzielnicy żydowskiej, który wymaga zatwierdzenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

Krakau (Kraków), dnia 19 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Anerkennung der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement.

Vom 22. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Anerkennung.

(1) Die Altkatholische Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement (früher Polnisch-Nationale Katholische Kirche) wird als öffentlich-rechtlicher Religionsverband anerkannt. Die Kirche geniesst Freiheit ihres Bekenntnisses und religiösen Kults.

(2) In den durch die bestehenden Gesetze und Verordnungen bestimmten Grenzen verwaltet die Altkatholische Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement ihre Angelegenheiten nach den Vorschriften ihrer Verfassung.

§ 2

Selbständigkeit.

Die Altkatholische Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement ist eine selbständige und vom Ausland unabhängige Kirche.

§ 3

Angliederung anderer Kirchen.

Jede Angliederung oder Aufnahme anderer Kirchen oder Religionsverbände in die Altkatholische Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement bedarf der vorherigen Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

§ 4

Verfassung und Kirchenrecht.

Verfassung und Kirchenrecht der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement sowie deren Änderung bedürfen der vorherigen Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

§ 5

Kirchenvermögen.

(1) Die Altkatholische Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement kann als öffentlich-rechtlicher Religionsverband im Rahmen der geltenden Gesetze und Verordnungen Vermögen erwerben, belasten und darüber verfügen.

(2) Die zur vermögensrechtlichen Vertretung berufenen Organe, deren Bildung, Zusammensetzung und Vertretungsbefugnis werden durch die Verfassung der Kirche bestimmt.

§ 6

Veräusserung von Kirchenvermögen.

Die Veräusserung, Belastung und die Änderung der Zweckbestimmung des kirchlichen Vermögens bedürfen zu ihrer Gültigkeit der Genehmigung durch den zuständigen Distriktschef.

Rozporządzenie

o uznaniu Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 22 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Uznanie.

(1) Kościół Starokatolicki Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie (dawniej Polsko-Narodowy Kościół Katolicki) uznaje się za publiczno-prawny związek religijny. Kościół korzysta z wolności swego wyznania i kultu religijnego.

(2) W granicach, zakreślonych istniejącymi ustawami i rozporządzeniami, zarządza Kościół Starokatolicki Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie swymi sprawami według przepisów swego statutu.

§ 2

Samodzielność.

Kościół Starokatolicki Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie jest samodzielnym i od zagranicy niezależnym kościołem.

§ 3

Przyłączenie innych kościołów.

Każde przyłączenie lub przyjęcie innych kościołów lub związków religijnych do Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie wymaga poprzedniej zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 4

Statut i prawo kościelne.

Statut i prawo kościelne Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie jako też ich zmiana wymagają poprzedniej zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 5

Majątek kościelny.

(1) Kościół Starokatolicki Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie może jako publiczno-prawny związek religijny w ramach obowiązujących ustaw i rozporządzeń majątek nabywać, obciążać i nim rozporządzać.

(2) Organa, powołane do majątkowo-prawnego zastępstwa, ich tworzenie się, skład i prawo do reprezentowania określone są statutem kościoła.

§ 6

Zbycie majątku kościelnego.

Zbycie i obciążenie majątku kościelnego oraz zmiana celu, na który został przeznaczony, wymagają dla swej ważności zezwolenia właściwego Szefa Okręgu.

§ 7

Amtseinsetzung des Bischofs.

Die Amtseinsetzung des Bischofs der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement und seines Stellvertreters bedarf der vorherigen Zustimmung durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

§ 8

Amtseinsetzung von Pfarrern.

(1) Vor der Amtseinsetzung von Pfarrern und Pfarrverwesern hat die Altkatholische Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement den zuständigen Distriktschef zu unterrichten.

(2) Dasselbe gilt für die Gründung neuer Kirchen- oder Filialgemeinden und die Errichtung und Unterhaltung neuer Kirchen oder sonstiger zum Gottesdienst bestimmter Räume.

§ 9

Amtsenthebung.

(1) Im Falle einer gegen die staatlichen Interessen gerichteten Tätigkeit eines Pfarrers, eines Pfarrverwesers oder eines kirchlichen Amtsträgers der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement kann der zuständige Distriktschef den Bischof oder dessen Stellvertreter um Amtsenthebung des Pfarrers, Pfarrverwesers oder des kirchlichen Amtsträger ersuchen.

(2) Der Bischof oder dessen Stellvertreter kann binnen einer Frist von zwei Wochen nach erfolgter Zustellung des Ersuchens unter Angabe der Gründe die endgültige Entscheidung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) herbeiführen.

§ 10

Ehescheidung.

Die Scheidung der Ehen von Angehörigen der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement obliegt den staatlichen Gerichten.

§ 11

Personenstandsregister.

(1) Die Beurkundung des Personenstands von Angehörigen der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement hat nach den geltenden staatlichen Vorschriften bei den zuständigen staatlichen Standesbeamten zu erfolgen. Die Beurkundung in kirchlichen Standesregistern befreit nicht von der Pflicht zur Beurkundung des Personenstandes vor dem staatlichen Standesbeamten.

(2) Beglaubigte Auszüge aus den kirchlichen Standesregistern haben öffentliche Beweiskraft.

§ 12

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 22. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 7

Wprowadzenie w urząd biskupa.

Wprowadzenie w urząd biskupa Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej i jego zastępcy wymaga poprzedniej zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 8

Wprowadzenie w urząd proboszczy.

(1) Przed wprowadzeniem w urząd proboszczy i administratorów parafialnych winien Kościół Starokatolicki Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie powiadomić właściwego Szefa Okręgu.

(2) To samo obowiązuje odnośnie do zakładania nowych gmin kościelnych lub filialnych oraz wznoszenia i utrzymywania nowych kościołów lub innych pomieszczeń, przeznaczonych do nabożeństwa.

§ 9

Złożenie z urzędu.

(1) W wypadku, gdy działalność proboszcza, administratora parafialnego lub funkcjonariusza kościelnego Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie skierowana jest przeciwko interesom państwowym, może właściwy Szef Okręgu wezwać biskupa lub jego zastępcę do złożenia z urzędu proboszcza, administratora parafialnego lub funkcjonariusza kościelnego.

(2) Biskup lub jego zastępca może w ciągu dwutygodniowego terminu po dokonanym doręczeniu wezwania odwołać się z podaniem powodów do ostatecznej decyzji Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 10

Rozwód.

Przeprowadzenie rozwodu osób, przynależnych do Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie, należy do sądów państwowych.

§ 11

Rejestr stanu cywilnego.

(1) Dokumentalne stwierdzenie stanu cywilnego osób, przynależnych do Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie, winno w myśl obowiązujących przepisów państwowych nastąpić u właściwych państwowych urzędników stanu cywilnego. Dokumentalne stwierdzenie w kościelnych rejestrach stanu cywilnego nie zwalnia od obowiązku dokumentalnego stwierdzenia stanu cywilnego przed państwowym urzędnikiem stanu cywilnego.

(2) Uwierzytelnione wyciągi z kościelnych rejestrów stanu cywilnego mają publiczną moc dowodową.

§ 12

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Anerkennung der Methodistenkirche im Generalgouvernement.

Vom 22. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich.

§ 1

Anerkennung.

(1) Die Methodistenkirche im Generalgouvernement wird als öffentlich-rechtlicher Religionsverband anerkannt. Die Kirche geniesst Freiheit ihres Bekenntnisses und religiösen Kults.

(2) In den durch die bestehenden Gesetze und Verordnungen bestimmten Grenzen verwaltet die Methodistenkirche im Generalgouvernement ihre Angelegenheiten nach den Vorschriften ihrer Verfassung.

§ 2

Selbständigkeit.

Die Methodistenkirche im Generalgouvernement ist eine selbständige und vom Ausland unabhängige Kirche.

§ 3

Angliederung anderer Kirchen.

Jede Angliederung oder Aufnahme anderer Kirchen oder Religionsverbände in die Methodistenkirche im Generalgouvernement bedarf der vorherigen Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

§ 4

Verfassung und Kirchenrecht.

Verfassung und Kirchenrecht der Methodistenkirche im Generalgouvernement sowie deren Änderung bedürfen der vorherigen Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

§ 5

Kirchenvermögen.

(1) Die Methodistenkirche im Generalgouvernement kann als öffentlich-rechtlicher Religionsverband im Rahmen der geltenden Gesetze und Verordnungen Vermögen erwerben, belasten und darüber verfügen.

(2) Die zur vermögensrechtlichen Vertretung berufenen Organe, deren Bildung, Zusammensetzung und Vertretungsbefugnis werden durch die Verfassung der Kirche bestimmt.

§ 6

Veräusserung von Kirchenvermögen.

Die Veräusserung, Belastung und die Änderung der Zweckbestimmung des kirchlichen Vermögens bedürfen zu ihrer Gültigkeit der Genehmigung durch den zuständigen Distriktschef.

§ 7

Amtseinsetzung des obersten Kirchenorgans.

Die Amtseinsetzung des obersten Kirchenorgans der Methodistenkirche im Generalgouvernement bedarf der vorherigen Zustimmung durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

Rozporządzenie

o uznaniu Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 22 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Uznanie.

(1) Kościół Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie uznaje się za publiczno-prawny związek religijny. Kościół korzysta z wolności swego wyznania i kultu religijnego.

(2) W granicach zakreślonych istniejącymi ustawami i rozporządzeniami zarządza Kościół Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie swymi sprawami według przepisów swego statutu.

§ 2

Samodzielność.

Kościół Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie jest samodzielnym i od zagranicy niezależnym kościołem.

§ 3

Przyłączenie innych kościołów.

Każde przyłączenie lub przyjęcie innych kościołów lub związków religijnych do Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie wymaga poprzedniej zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 4

Statut i prawo kościelne.

Statut i prawo kościelne Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie jako też ich zmiana wymagają poprzedniej zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 5

Majątek kościelny.

(1) Kościół Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie może jako publiczno-prawny związek religijny w ramach obowiązujących ustaw i rozporządzeń majątek nabywać, obciążać i nim rozporządzać.

(2) Organa, powołane do majątkowo-prawnego zastępstwa, ich tworzenie się, skład i prawo do reprezentowania określone są statutem kościoła.

§ 6

Zbycie majątku kościelnego.

Zbycie i obciążenie majątku kościelnego oraz zmiana celu, na który został przeznaczony, wymagają dla swej ważności zezwolenia właściwego Szefa Okręgu.

§ 7

Wprowadzenie w urząd naczelnego organu kościelnego.

Wprowadzenie w urząd naczelnego organu kościelnego Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie wymaga poprzedniej zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 8

Amtseinsetzung von Diakonen und Predigern.

(1) Von der Amtseinsetzung von Diakonen und Predigern hat die Methodistenkirche im Generalgouvernement den zuständigen Distriktschef zu unterrichten.

(2) Dasselbe gilt für die Gründung neuer Kirchengemeinde und Predigtstationen sowie die Errichtung und Unterhaltung neuer Bethäuser oder sonstiger zum Gottesdienst bestimmter Räume.

§ 9

Amtsenthebung.

(1) Im Falle einer gegen die staatlichen Interessen gerichteten Tätigkeit eines Diakons, Predigers oder eines kirchlichen Amtsträgers der Methodistenkirche im Generalgouvernement kann der zuständige Distriktschef das oberste Kirchenorgan um Amtsenthebung des Diakons, Predigers oder des kirchlichen Amtsträgers ersuchen.

(2) Das oberste Kirchenorgan kann binnen einer Frist von zwei Wochen nach erfolgter Zustellung des Ersuchens unter Angabe der Gründe die endgültige Entscheidung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) herbeiführen.

§ 10

Ehescheidung.

Die Scheidung der Ehen von Angehörigen der Methodistenkirche im Generalgouvernement obliegt den staatlichen Gerichten.

§ 11

Personenstandsregister.

(1) Die Beurkundung des Personenstandes von Angehörigen der Methodistenkirche im Generalgouvernement hat nach den geltenden staatlichen Vorschriften bei den zuständigen staatlichen Standesbeamten zu erfolgen. Die Beurkundung in kirchlichen Standesregistern befreit nicht von der Pflicht zur Beurkundung des Personenstandes vor dem staatlichem Standesbeamten.

(2) Beglaubigte Auszüge aus den kirchlichen Standesregistern haben öffentliche Beweiskraft.

§ 12

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 22. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 8

Wprowadzenie w urząd diakonów i kaznodziei.

(1) Przed wprowadzeniem w urząd diakonów i kaznodziei winien Kościół Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie powiadomić właściwego Szefa Okręgu.

(2) To samo obowiązuje odnośnie do zakładania nowych gmin kościelnych i stacyj kaznodziejskich, jako też wznoszenia i utrzymywania nowych domów modlitwy lub innych pomieszczeń, przeznaczonych do nabożeństwa.

§ 9

Złożenie z urzędu.

(1) W wypadku, gdy działalność diakona, kaznodziei lub funkcjonariusza kościelnego Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie skierowana jest przeciwko interesom państwowym, może właściwy Szef Okręgu wezwać naczelny organ kościelny do złożenia z urzędu diakona, kaznodzieję lub funkcjonariusza kościelnego.

(2) Naczelny organ kościelny może w ciągu dwutygodniowego terminu po dokonanym doręczeniu wezwania odwołać się z podaniem powodów do ostatecznej decyzji Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 10

Rozwód.

Przeprowadzenie rozwodu osób, przynależnych do Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie, należy do sądów państwowych.

§ 11

Rejestr stanu cywilnego.

(1) Dokumentalne stwierdzenie stanu cywilnego osób, przynależnych do Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie, winno w myśl obowiązujących przepisów państwowych nastąpić u właściwych państwowych urzędników stanu cywilnego. Dokumentalne stwierdzenie w kościelnych rejestrach stanu cywilnego nie zwalnia od obowiązku dokumentalnego stwierdzenia stanu cywilnego przed państwowym urzędnikiem stanu cywilnego.

(2) Uwierzytelnione wyciągi z kościelnych rejestrów stanu cywilnego mają publiczną moc dowodową.

§ 12

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung Nr. 13

des Leiters der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements.

Vom 18. April 1941.

Betrifft: **Einfuhr von holländischen Gulden.**

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBlGG. S. 44) ordne ich an:

Zarządzenie Nr. 13

Kierownika Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatostwa.

Z dnia 18 kwietnia 1941 r.

Dotyczy: **przywozu guldenów holenderskich.**

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 (Dz. Rozp. GG. str. 44) zarządzam:

§ 1

Nur mit Genehmigung dürfen auf holländische Gulden lautende Geldsorten einschliesslich der ausser Kurs gesetzten aus dem ausserdeutschen Ausland eingeführt werden. Der inländische Empfänger hat den Empfang der ohne Genehmigung eingeführten Geldsorten binnen drei Tagen der Devisenstelle Krakau anzuzeigen.

§ 2

Einer Genehmigung bedarf es nicht für die Einfuhr von niederländischen Geldsorten bis zu 7,50 hfl. im Reiseverkehr (Freigrenze).

§ 3

Diese Anordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 18. April 1941.

Der Leiter der Abteilung Devisen in der Hauptabteilung Wirtschaft der Regierung des Generalgouvernements

Tetzner

§ 1

Opiewający na guldeny holenderskie pieniądz wszelkiego rodzaju łącznie z wycofanym z obiegu przywozić wolno z zagranicy nieniemieckiej tylko za zezwoleniem. Krajowy odbiorca powinien w przeciągu trzech dni donieść Urzędowi Dewizowemu Krakau (Kraków) o odbiorze takich pieniędzy, przywiezionych bez zezwolenia.

§ 2

Zezwolenie nie jest wymagane dla przywozu niderlandzkich pieniędzy wszelkiego rodzaju do 7,50 hfl. w ruchu podróżniczym (wolna granica).

§ 3

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 18 kwietnia 1941 r.

Kierownik Wydziału Dewiz w Głównym Wydziale Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Tetzner

Berichtigung.

In der Tarifordnung für Arbeiter und Arbeiterinnen in der Forstwirtschaft (Tarifregister Nr. 12/1) vom 7. Februar 1941 (VBlGG. S. 46) müssen im § 3 Abs. 2 die Positionen 6, 7 und 12 wie folgt lauten:

		Hauerlohn je Einheit in Groschen in Schlägen	Hauerlohn je Einheit in Groschen in Durchforstungen	Entrinden je Einheit in Groschen
Laubholz, hart, Brennscheit u. Brennknüppel	je rm	200	220	—
Laubholz, weich, Brennscheit u. Brennknüppel	je rm	170	180	—
Nadelholz, Brennscheit u. Brennknüppel	je rm	180	200	100

Krakau, den 22. April 1941.

Der Leiter des Amtes für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements

Dr. Weh

Sprostowanie.

W ordynacji taryfowej dla pracowników i pracownic fizycznych w gospodarce leśnej (Rejestr taryfowy Nr. 12/1) z dnia 7 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 46) winna w § 3 ust. 2 brzmieć pozycja 7 jak następuje:

	wynagrodzenie za ścinkę od jednostki w groszach w zrębach	wynagrodzenie za ścinkę od jednostki w groszach w trzebierzach	korowanie od jednostki w groszach
Drewno liściaste, miękkie, szczapy opałowe i krąglaki opałowe za każdy mp.	170	180	—

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1941 r.

Kierownik Urzędu dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Dr. Weh

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinigungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28 80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14.40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).

